

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er sådan set meget enig i den der smukke beskrivelse af virkeligheden, men det er jo ikke det, der er mit spørgsmål. Det er: Er det ikke korrekt, at AF-systemets primære opgave lige som de nye jobcentres er at skaffe folk i arbejde? Det er korrekt, at der i AF-systemet både er folk, der er a-kasse-forsikrede, og folk, der er sendt over fra kommunen. De får samme behandling i dag, og det får de også i jobcentre, det er der vel ikke nogen forskel på.

Er der nogen, der er a-kasse-forsikrede, som har andre problemer end ledighed, skal de hjælpes, er der nogen, der ikke er a-kasse-forsikrede, som har andre problemer, skal de hjælpes. Sådan er det i dag, og sådan bliver det fremover.

Ministeren fremstiller det, som om man laver noget nyt, der ikke er tilfældet i dag, og det er det, jeg ikke helt kan forstå, for sådan er virkeligheden jo også i dag. Det hedder godt nok noget andet, det hedder AF-kontorer og ikke jobcentre, men opgaven er da den samme.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det nye er, at de ledige går til jobcenteret og ikke til enten kommunen eller arbejdsformidlingen.

Det er jo rigtigt, at for alle grupper gælder det, at når man er på kontanthjælp og samtidig er a-kasse-forsikret, er målet at komme i arbejde, og derfor skal både kommunerne og AF gøre alt, hvad de kan for at hjælpe folk hurtigst muligt i arbejde. Men der er eksempler på, at nogle mennesker, selv om de er i a-kasse, og selv om de er stærke, alligevel har problemer, der gør, at en behandling eller lignende måske er mere nødvendig.

Vi må jo også erkende – det viser flere analyser – at i kommunerne er der altså en tendens til, at de sociale behandlingsmæssige problemer overskygger indsatsen for at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, og det er kun naturligt, at når man møder mennesker, som har mange problemer og ikke har penge til børnenes konfirmation og lejrskole osv., koncentrerer man sig om de ting og glemmer jobperspektivet. Men styrken i det nye system er jo, at der er et jobcenter, som hele tiden skal holde det perspektiv op for alle ledige og hele tiden som tovholder vende tilbage til spørgsmålet, om der ikke er et arbejdsmar-

kedsperspektiv og en jobmulighed for den pågældende.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg synes, ministeren bliver ved med at understrege målene med lovforslaget, som vi sådan set er enige med ham i. Som jeg også understregede i min ordførertale, er det godt at samle beskæftigelsesindsatsen uanset ydelseskarakteren, det er godt at adskille spørgsmålet om ydelser fra jobindsatsen, og det er godt at styrke den kommunale indsats over for netop de målgrupper. Det er vi jo enige om.

Men jeg kunne godt tænke mig, hvis ministeren kunne bekræfte over for mig, at der altså også findes andre måder at nå målene og løse problemstillingerne på end lige præcis den struktur, som ministeren har lagt i lovforslaget. Det er lige præcis den diskussion, vi gerne vil have med ministeren, altså om man skal vælge at samle det hele i rene B-centre som her eller, som Det Radikale Venstre tidligere har foreslået, lave en model med obligatorisk a-kasse-medlemskab. Jeg vil bare gerne have, at ministeren bekræfter, at der er andre måder at nå de gode mål på end lige præcis den, ministeren har lagt op til i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg hører det, er det lidt i retning af at fortsætte med det nuværende system.

Det, jeg har lagt vægt på, er at finde én indgang, ét jobcenter, og her synes jeg, det er naturligt, når vi nu får en kommunalreform med store, økonomisk bæredygtige enheder – vi går fra 274 til under 100 kommuner – at lave et jobcenter i hver kommune for at bevare borgernærheden.

Men jeg vil gerne understrege, at det jo ikke er et kommunaliseret jobcenter, vi laver. Som jeg redegjorde for, laver vi en sammenflytning af medarbejdere fra AF og de jobkonsulenter, der er i kommunen, i samme hus, så det er et helt nyt system, vi laver. Men jeg skal da være den første til at indrømme, at det kan laves på mange andre måder. Man kan flytte alle kontanthjælpsmodtagere, revalidering og andre kommunale grupper over i det statslige system, og man kan også, som vi lagde ud med, lave et stringent system i kommunerne. Men nu er vi altså endt med at foreslå et system, hvor vi bevarer